



An. I. Octomb. 1939. Nr. 6

Inscris în Registr. Publ. Perio-  
dice al Trib. Constanța S. I. sub  
Nr. 2 din 6 Febr. 1939. Director  
Proprietar și Redactor respon-  
sabil: Dumitru Olariu. Redac-  
ția și Ad-ția: Constanța, str.  
Ștefan Vărnăv 26.-Apare lunar.

LITORAL

## ÎNGERUL

Din cer coboară 'n noapte-un înger mare  
Un înger alb, ca o ciudată pajură străină  
Coboară ca o neaună de lumină  
Cu aripi muzical filfiitoare  
Trezind acorduri stinse 'n fund de veacuri  
În liniștea cimpîilor cu negre lacuri.

È singur și 'mpăcat cu veșnicia  
Și-i mai frumos decit sunt lucrurile toate  
Și-i mai frumos decit e însuși Tatal-Dumnezeu  
Ce stăpinind din tronul Marea Moarte  
Își mîngie 'n mătânii lungi melancolia.

È intruparea-unică a tinereții  
Cum n'a mai fost în nici o parte niciodată  
Și, împlinită, zace 'n el iubirea toată  
Și tot ce bănuțese amantii și poeții  
Cînd plîng de dor în fața frumuseții.

Din înălțimi de cer coboară-un înger mare  
În liniștea cimpîilor cu negre lacuri  
Se oprește-o clipă 'n blindă leșănare  
Și pleacă iar, lumină călătoare,  
În colindarea lui nepăsătoare  
Prin miile de lumi și miile de veacuri.

ANIȘOARA ODEANU



## AMURG CALLATIAN

Văd valuri euxine ce 'n țărmuri se aruncă,  
Văd templul alb, pe coastă, iluminind feeric,  
Iar soarele apune, printre coloane albe, --  
Îl văd cum risipește argint în întuneric...

Încet, încet, viața se 'ntunecă și tace,  
Pe străzile înguste, trec umbre rari, grăbite.  
Dar dincolo de ziduri masive, deodată  
De vraia serei saltă voioasă Amphitrite.

Demult e întuneric, doar templul mai străluce;  
Departa peste ape, incremenită 'n veac  
Cetatea doarme clasic, unind în reverie  
Greci oboseți de viață și neamul geto-thrac.

C. SĂNDULESCU



## CASTRU

Prin scitica stepă cu veninoase,  
Chinuitoare păenjenișuri  
Și munți ce-și tociră de vreme albele oase,  
Cohorte romane deschid luminișuri.

Ale pământului negre valuri și reci  
Birue dirz ca o mare incremenită,  
Prin scitica stepă, pe veci.  
Spune de țărmi insoșiți, în cetate, piatra cioplită.

Prin scitica stepă singură iarba  
Murmură rar și necunoscut.  
Și tainic își mingie, uneori, harpa  
Un tinăr acvilifer, cu fața spre sud.

Pilpie cintecu-i pînă tirziu în castru ;  
Toate-amințirile 'n el destupă isvoare,  
Din jerba nopții, desprînsul astru  
Cînd îi aruncă pe strune, în scitica stepă, o floare.

DUMITRU OLARIU



## MOARTA CETATE

Asemeni unui turn ce se prăvale,  
din urlăsu-i sbor — pasărea morții  
intunecate aripi sepulcrale  
a prăbușit aici, în lața porții,  
și Marsyas cu flautele sparte  
bucolie vers a plins priatre coloane  
de marmoră, privind cum mai departe  
punea rugină toamna pe gorgane;  
trști, faunii tăcerii laolaltă,  
investmintași cu mușchi de prin pădure,  
în aspre miini au prins meștera dalta  
de și-au săpat mormint în pietre dure;  
cetatea adinecità în ruină  
desmeardă iar, cu taine vechi în minte,  
frontoanele de elastică lumină,  
altarele credinței dinainte,  
tăcuta ei infringere pe care  
vor crește sinii dănelor fugare;  
neodilnitate umbre vin prin noapte,  
în alegorie mers și tragice coturne,  
din nou să ia din preajma sacrei urne  
prinos bogat în miere, griu și lapte.

Tirziu, cind marea ureă spre faleze  
și erineene furtuni au singerat-o,  
din despletita veghe a liniștei, alese  
bijuterii asvirle crud ferato.

IOAN MICU



## AMURG CALLATIAN

Văd valuri euxine ce 'n țărături se aruncă,  
Văd templul alb, pe coastă, iluminînd feeric,  
Iar soarele apune, printre coloane albe,  
Îl văd cum risipește argint în întuneric...

Încet, încet, viața se 'ntunecă și tace,  
Pe străzile înguste, trec umbre rari, grabite.  
Dar dincolo de ziduri masive, deodată  
De vraja serei saltă voioasă Amphitrite.

Demult e întuneric, doar templul mai străluce;  
Departate peste ape, incremenită 'n veac  
Cetatea doarme clasic, unind în reverie  
Greci oboșiți de viață și neamul geto-thrac.

C. SĂNDULESCU



## INSCRIȚIE PE O MONEDĂ VECHÉ

Monedă bătută din aur curat,  
Moartei cetăți să-i duci, sol, peste vremuri,  
Efigia augustului faur, domn și 'mpărat,  
Tezaur strins cu evlavie mută de-acei  
În ochii căror rotundă lună și mică, azi, tremuri,  
Odor ispitit de un nobil cer vechi  
În salbă-a renaște sau poate 'n cercei,  
Domnițelor vlahé să cinți la urechi;

Monedă veche, obiect de muzeu,  
Sacră relievă, liman pantheonice  
Pegasului stinselor, clasice vremi,  
Luceafăr ce-odată-a orbit pe-un plebeu,  
Luciu văzut prin negura minții,  
Prilej unic visului prin biblii să-l chemi,  
O, tainicul sunet, sunetul tău nerăpus  
Ecou din ecou l-au crescut în arginții,  
Toți, care 'n cerul de slăvi mai cerșese vre-un Iisus.

AUREL DUMITRESCU

Gravuri de BASARAB și C. GROSU

